כנס קוסמים עם רוחות הרפאים • חתיכות משגעות בתצוגת אופנה לאו־

רות פסיכודיליים • ברגי — הכוכב שבא ישר מקזאבלאנקה למועדון „קזאבלאן"

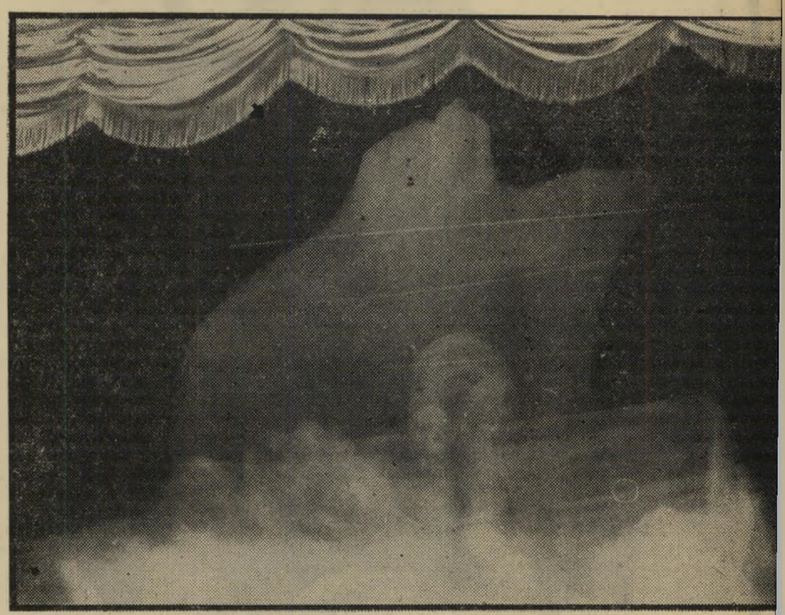

צילום ראשון בהיסטוריה של רוחות־רפאים: בררר...

הקסם השחור

א ולי שמתם לב שבזמן האחרון אפ־שר ללכת לכל אורך דיזנגוף וגם בחד־רה, בלי לפגוש אפילו קוסם אחד?

אם זה לא מפריע לכם, אתם יכולים ל־המשיך לחיות את חייכם המשעממים וחס־רי הסיפוק, ואל תאשימו אף אחד. אבל אם נמאס לכם לחיות ככה, לכו לבקר במועדון הלילה סקסי ברחוב הירקון, איפה שהקוס־מים מקיימים מעין כנס שנתי.

שם הם כולם, בריאים ושלמים, חלק בתור קהל וחלק מבצע מדי ערב קונצים ולהטוטים מסמרי שיער.

הראשון בתוכנית הוא קאלירו הגדול: ברנש חביב, סימפטי מאוד ואדום לחיים כמו בן־כפר בסרט סיסי. קאלירו מוציא מיטפחות ממיגבעת (הוא מחביא אותן ב־שרוול, האי האי) יונים ושפנים מקופסת גפרורים (גם כן מהשרוול) וכלב מקופסת נעצים (כאילו שאנחנו לא יודעים מאיפה), וכו'.

בסוף לא נשאר לו שום דבר בשרוול, ועל הבמה עולה מיודענו פרופסור בלק. לצלילי פאר־גינט הוא אומר שלום בארבע שפות ומייד ניגש למלאכה. כי הקהל מת לדעת את העתיד שלו ואת מיספר תעודת־הזהות שלו.

אך כל זה שיגרה, רוטינה יומיומית, הק־דמה עלובה למסמר, לשלאגר, למלך הקונ־צים, חזיון הפאר של כל הדורות — החדר האפל. כן, רבותי, בפעם הראשונה בארץ — החדר האפל.

טו טו טו סום!!!! טאראראם!!! בום!!!! בום!!!!

המסך נפתח. חושך, שקט, אין איש. יש רק מקל מבהיק באור זרחני שזז ומתנועע בעצבנות כאילו קפאו שד. איש אינו מח־זיק בו. לצלילי מוזיקת קוסמים מיוחדת עפות באוויר גולגלות מתים, חתיכות, חז־יות. כל פעם שמשהו עף, ניגש קאלירו הגדול ובתנופה מהממת בגלאנטיותה עוטף אותו בסדין. אחר־כך הוא מוריד את הסדין ו... אין כלום. או שיש דבר אחר. למשל במקום לולה הבלונדית בלי חזיה, ישנה ז'אנין השחרחורת עם חזיה, או הלגה בבי־קיני עם מבט כמו של לאה'לה בהד'בוק.

קאלירו עושה להן עם היד תנועה מפחי־דה, והן נסוגות לאחור או הולכות קדימה כאחוזות בחבלי קסם.

מי שחסרה לקולקציה היא מארי. מפולניה. תשע שנים בארץ. מיקצוע: זמרת. כשהרגל שלה תתרפא, היא תרקוד בנוסח מצחיקונת. „בהתחלה כמו אשה זקנה המנקה את הבית. אחר־כך ריקוד סקסי ואחר־כך סטריפ."

זו ההופעה הראשונה שלה במועדון לי־לה — עד עכשיו הופיעה רק באופן פרטי, בבר־מיצוות וכו'. עכשיו היא התקדמה, ומו־פיעה כבר עם קוסם. לאן עוד היא תגיע?

קאלירו הגדול: קונץ קטן

אתי: משהו משלנו

אניק: משהו מהקונקורנציה

פייר מבוטיק סנוב עשה תצוגת אופנה בהארי הסוס. אורי זוהר והחברים שלו חשבו שזו סתם עוד תצוגת אופנה והלכו לראות כדורגל במקום.

מאוחר יותר, כששמעו מה שהפסידו, תל־שו שערם מרוב יגון וצער ונשבעו בליבם כי מעכשיו יילכו לכל תצוגת אופנה שיי־מינו אותם. בייחוד שמישחק הכדורגל היה מחורבן.

גם אתם יכולים לשמוע מה הפסדתם:

מולאטית יפהפייה בשם מארי כריסטין רוקדת בתוך משהו דומה למגבת. היא מורידה את המגבת, את החולצה, את ה־מכנסיים ונשארת במשהו הדומה לביקיני, רק הרבה יותר קטן. בצד השני רוקדת שימלת תחרה שקופה בתוך אורות פסיכו־

קאזאבלאן - אבל על באמת

ל יד השעון ביפו יש מיסעדה שקור־אים לה קזאבלאן. כל השבוע היא מיס־עדה מזרחית בלבד, אבל במוצאי־שבת היא הופכת באופן אוטומטי למועדון לילה מזרחי.

ברגי והרקדנית חנה פארוז: מקזבלאנקה ל„קזבלאן"

את ההבדל אפשר לשמוע בכל הסביבה.

אבל לאף אחד אין טענות, ואיש עוד לא התלונן במשטרה שממול. מכיוון שמי שמנ־עים ומירותיו בשעות הקטנות של הלילה הוא הזמר המפורסם ברגי. כן, הוא ולא אחר.

ברגי — שהיה כוכב עוד במארוקו, נמצא רק ארבעה חודשים בארץ. אבל ברוך השם יש לו מסטיק מעריצים וגם פרנסה. חוץ מאשר במועדוני־לילה הוא מופיע בבר־מיצוות ובחתונות, והספיק אפילו להוציא שני תקליטים. חוץ מאשר בתקליטים מלחה את שירתו של ברגי הרקדנית חנה פארוז בריקודים אוריינטליים סוערים.

את הטון האלג'יראי נותן הזמר הראשי במועדון קזאבלאן — סולימן אל־מוחרי. אז ברור שלא סלא שבמוצאי־שבת הכל מלא. הכיסאות, השולחנות, הכוסות ואפילו הדלתות והחלונות. כולם מתים לשמוע את השיר המפורסם: יש לי בדמות שקוראים לה... (משהו מסובך מדי בשביל לשוננו החזוזנית) שברגי שר אפילו למלך חאסאן ממרוקו ולאחיותיו הנסיכות בהופעה מיו־חדת בארמון בראבאט.

ואחר־כך יש עוד שירים. ברגי שר שירים ממרוקו, מתוניס, מפאריז אל־אטראש ומאום כולתום. רק לא שירים אלג'יראיים. כי הזמר הראשי לשירים אלג'יראיים הוא אך ורק סולימן אל־מוחרי, ואת גבולו לא רצוי להשיג.